

75

Anna lilla trogen.

Nu jag sjungit har i dagar,
nu jag sjungit har i tre,
men hvad batar det mig att jag klagar,
vännen vill ej svar mig ge.

Nyss en blomma dog i skogen
och jag grät vid hennes bår,
och den blomman hette Anna lilla trogen,
männ' hon vaknar till nästa vår.

Men nu är ej tid att gråta,
nu i dag jag skall stå brud,
men hvi dröjer min brudgum den såta,
jag står ensam i min bröllopsskrud.

Stig nu upp utur din bölja
och gif svar uppå min sång,
till altaret sedan jag dig skall följa
allt ibland skön jungfrur mång.

O, nu slutar bröllopfärden,
till dess pärlesal vi gå
att lustigt slumra ifrån världen
uppå dina bolstrar blå.

Vallgossens visa.

Ord och musik av E. G. Geijer.

På berget jag sitter,
rundtom mig allt tiger,
i kvällen jag sjunger för mig själf.
Skyhög furan över mig stiger,
i djupet fradgar den stilla älf,
och högt är berget, och tyst är skogen,
enslig är kvällen,
ensam är jag.
